

Finantsminister; og som han har suppleret i Dag, tabe disse Spørgsmaal, som jeg ønskede at faae klarede, imidlertid fuldstændig deres Betydning. Det, som som mig, saa fuldstændig overraskende i Lørdags i den ærede Finantsministers Udtalelse, er den dobbelte Stilling, hvori han agter at stille Frihavnsterritoriet med Hensyn til de der fabrikerede Varer, en Stilling, som den ærede Finantsminister i Dag yderligere har gjort Rede for, og som, hvis de Intentioner, som den ærede Finantsminister har, lod sig gennemføre i Praxis, fuldstændig vilde forandre mit Blik paa Frihavnen og Betydningen af Fabrikationsvirksomheden i samme. Naar jeg har udtalt, at det har været min Overbevisning, at Fabrikationsvirksomhed i det Store vil være en Umulighed i Frihavnen, er det af den Grund, at vi her i Landet savne Betingelser for virkelig Storindustri til Export, men hvis Fabrikaterne skulde betale Told ved Indførselen her i Landet efter den almindelig gjældende Toldtarif, vil enhver Fabrikation til Indlandet ligeledes blive umulig. Situationen vil altsaa blive den, at Fabrikation til Udlandet vil være umulig, og Fabrikation til Indlandet vil ogsaa være umulig, men i saa Tilfælde vil Frihavnen fuldstændig tabe sin Betydning som Fristed for Fabrikation. Men ved det Billede af Forholdene, som den ærede Finantsminister har oprullet for os, forandre Forholdene sig totalt, idet nemlig en Fabrikant i Frihavnsterritoriet vil kunne sælge sit Fabrikat saavel til Indlandet som til Udlandet. Han vil derved blive i Stand til at indrette sig paa Afsetning i Indlandet, og paa at kaste sin Overproduktion paa Udlandet eller omvendt, og derved vil han utvivlsomt blive sat i Stand til at bestaa. For saa vidt er det jo meget heldigt. Det, som den høitærede Finantsminister navnlig tilføjede med sit Forslag, at øve Ketsærdighed, vil imidlertid i allerhøjeste Grad blive forfeilet ved en Indretning som den foreslaede. Jeg maa tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at her er to Kategorier af Fabrikater, som vi maa søgte Blikket paa. Den ene Kategori, den første, er den, som den høitærede Finantsminister exemplificerede ved at nævne Kunstgjødning, Bøger, Margarine og Cement. Fabrikater af disse Varer ville, for at Fabrikater af samme Produkt i Indlandet kunne stilles lige med dem, blive fuldstændig forurettede i deres Konkurrence med Udlandets Fabrikater af lignende Art. Det er jo tydeligt, at hvis de skulde betale en Frihavnsafgift for at faae Lov til at indføre deres Produkter i Indlandet, i Toldterritoriet,

vilde de ikke kunne konkurrere f. Ex. med den jpenste Fabrikant af samme Produkt, som her maatte ligesaa nævned Fabrikationsstedet som Fabrikanten i Frihavnsterritoriet, og som vil kunne indføre sine Varer i Landet fuldstændig afgiftsfrit. Her vil Forurettelsen gaa i den Retning, at Fabrikanten i Frihavnsterritoriet vil forurettes; om Ketsærdighed vil der ikke længere kunne være Tale. Men meget værre endnu vil det gaa Fabrikanter, som indrette sig paa at fabricere saadanne Varer, som betale høi Beskyltelsestold, naar de i færdig Tilstand indføres i det danske Toldgebiet. Jeg vil tillade mig at vælge Chokolade som Exempel i saa Henseende. Chokolade bestaar af eller skulde da bestaa af Kakao, Sukker og nogle Krydderier f. Ex. Vanillie, men Kakaoen og Sukkeret er Hovedbestanddelene, og man regner, at nogenlunde ordentlig Chokolade skal bestaa af lige store Dele af disse to Produkter. Nu mener den høitærede Finantsminister, at naar en Chokoladefabrikant i Frihavnsterritoriet skulde sættes i Stand til at konkurrere med en Fabrikant i Toldterritoriet, skulde der for ham oprettes en særlig Toldtarifposition, for at han ikke skulde betale Told af samme Højde som den, der svares af Chokolade, naar den indføres fra Udlandet, men kun en Told, der svares til Summen af den Told, der hviler paa det Sukker, Vanillie og Kakao, der findes i Chokoladen. Det ser jo meget smukt ud, og i Theorien er det jo ogsaa overordentlig smukt, men i Praxis er det, tror jeg, aldeles uigjennemførligt. Thi der er ingenjombest hindende Regel for, hvoraf Chokoladen skal bestaa; om man tager 50 pCt. Sukker og 50 pCt. Kakao, eller om man tage 25 pCt. Kakao og 75 pCt. Sukker, eller et hvilkenjombest andet Forhold, derom gjælder ingen Regel, og det er derfor fuldstændig umuligt at træffe en Toldafs, der kan opfyldes sit Diemed i dette Tilfælde. Her vil man altsaa, hvis man sætter Toldafsen for gunstig for Frihavnsfabrikanten begunstige ham paa den indenlandske Fabrikants Beføstning. Men selv om det i Virkeligheden, var muligt, hvad det efter min Mening ikke er, at træffe en Toldafs, der virkelig stifter Sol og Vind, lige til begge Sider, vilde derved Spørgsmaalet slet ikke være løst; thi idet man stiller Fabrikanten i Frihavnsterritoriet saaledes, at han vil kunne sælge sit færdige Produkt med den samme Toldafgift som den indenlandske i Toldterritoriet arbejdende Fabrikant, og idet man samtidig giver ham Muligheden for at udføre sin Overproduktion til Udlandet uden at have erlagt Told deraf, stiller man ham saa gunstigt, at den indenlandske Fabrikant aldeles ikke kan hamle op i Konkurrencen med ham, saa